

แบบฟอร์มเสนอโครงการวิทยานิพนธ์ บ.020 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ บัณฑิตวิทยาลัย มจพ.

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)		
ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ)		
	ผู้เสนอ	
~ ° ° -	9	
รหลบระจาเ	ทั่ว <u>62 010118 1201 8</u>	
สาขาวิชา		
แขนงวิชา		
อักษรย่อ		
	ลงนาม	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
	ลงนาม	
	ลงนาม	

รายละเอียดโครงการวิทยานิพนธ์ควรประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 2. วัตถุประสงค์
- 3. ขอบเขตของการวิจัย
- 4. วิธีการวิจัย
- 5. ประโยชน์ของการวิจัย
- 6. รายชื่อเอกสารอ้างอิง

หมายเหตุ โครงการวิทยานิพนธ์ต้องเรียบเรียงให้สมบูรณ์ชัดเจนเฉพาะสาระสำคัญด้วยความกะทัดรัดและไม่ควรเกิน 5 หน้า

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การใช้พลังงานไฟฟ้าในประเทศไทยมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการใช้พลังงานไฟฟ้าส่วนใหญ่นั้น เกิดขึ้นในส่วนครัวเรือน ดังนั้นถ้าสามารถลดปริมาณไฟฟ้าในส่วนนี้ลงไปได้จะเกิดประโยชน์อย่างมากโดย หนึ่งในวิธีการที่ง่ายคือการ สำรวจพฤติกรรมการใช้งานเครื่องใช้ไฟฟ้าและปรับใช้ตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแต่เนื่องจากการตรวจสอบพฤติกรรมการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า ต้องตรวจวัดการใช้ ไฟฟ้าเครื่องใช้ไฟฟ้าแต่ละอุปกรณ์ซึ่งอาจจะไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน จึงเป็นที่มาของปัญหาว่าจะสามารถใช้ อุปกรณ์ตรวจวัดการใช้ไฟฟ้าเครื่องใช้ไฟฟ้าเพียงจุดเดียวและสามารถบอกได้ว่า ณ เวลานั้น ๆ อุปกรณ์ อะไรบ้างทำงานอยู่และใช้พลังงานเท่าไหร่

การประมาณการใช้พลังงานของเครื่องใช้ไฟฟ้าด้วยการตรวจสอบการใช้พลังงานของ ้เครื่องใช้ไฟฟ้าแบบไม่รบกวน หรือ NII M เป็นเทคนิคการประมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าของเครื่องใช้ไฟฟ้า แต่ละเครื่องจากมิเตอร์เพียงเดียว ซึ่งวัดค่าการใช้พลังงานไฟฟ้าของเครื่องใช้ไฟฟ้าหลายชนิดรวมกัน สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการตรวจสอบพฤติกรรมผู้ใช้ต่อการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า การปรับปรุงการใช้ เครื่องใช้ไฟฟ้าข้อผู้ใช้ ตรวจสอบความผิดพลาดหรือความผิดปกติของเครื่องใช้ไฟฟ้า รวมถึงการช่วยให้ ผู้ใช้ลดการใช้งานพลังงานไฟฟ้า งานวิจัยช่วงแรกของ NILM จะใช้การสร้างคุณลักษณะของอุปกรณ์ฟ้า โดยใช้ความรู้ของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลัก เช่น การแปลงคุณลักษณะที่ไม่แปรผันตามอัตราส่วน (Scaleinvariant feature transform (SIFT)) และ ความแตกต่างของเกาส์เซียน (Difference of Gaussians: DoG)) [1] ถัดมามีเทคโนลีที่ช่วยในการสกัดคุณลักษณะเฉพาะโดยอัตโนมัติสำหรับการแก้ปัญหาการ จำแนกประเภทข้อมูลภาพที่แก้ปัญหา ImageNet และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการจำแนกได้ โดยการ ใช้แบบจำลองโครงข่ายประสาทแบบลึกจำแนกประเภทข้อมูลแบบอัตโนมัติแทนการจำแนกประเภท ข้อมูลด้วยมือ ทำให้แบบจำลองโครงข่ายประสาทแบบลึกเป็นอัลกอริทึมที่สามารถสร้างคุณลักษณะเฉพาะ แบบอัตโนมัติที่ประสิทธิภาพสูง รวมถึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในสาขาอื่น ๆ ได้ เช่น การรู้จำ เสียงอัตโนมัติ, การแปลด้วยเครื่อง เป็นต้น อย่างไรก็ตามแบบจำลองโครงข่ายประสาทนั้นไม่สามารถ เรียนรู้ และจำแนกลักษณะเฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพ [2] เนื่องจากข้อจำกัดสองประการคือ ความสามารถในการประมวลผลและจำนวนข้อมูล ในปัจจุบันเนื่องจากตัวประมวลผลที่มีประสิทธิภาพ สูงขึ้นรวมถึงข้อมูลที่มีจำนวนมากขึ้น ทำให้สามารถฝึกแบบจำลองโครงข่ายประสาทแบบลึกและสามารถ สกัดคุณลักษณะแบบอัตโนมัติออกมาได้ และมีการประยุกต์ใช้แก้ปัญหาการประมาณการใช้พลังงานของ เครื่องใช้ไฟฟ้า

ปัจจุบันมีการประยุต์ใช้โครงข่ายประสาทแบบลึกสำหรับแก้ปัญหาการใช้พลังงานของ เครื่องใช้ไฟฟ้า พบว่าโครงข่ายประสาทแบบลึกแบบมีประสิทธิภาพสูงกว่าแบบจำลองการหาค่าเหมาะสม ที่สุดเชิงการจัด (Combinatorial optimisation) และแบบจำลองมาร์คอฟซ่อนเร้น (Factorial hidden Markov models) ทั้งในข้อมูลเรียนรู้และข้อมูลทดสอบ จึงเป็นที่มาของวิทยานิพนธ์นี้ที่จะประยุกต์ใช้ แบบจำลองโครงข่ายประสาทแบบลึกในการจำแนกประเภทข้อมูลภาพและเทคโนโลยีรู้จำเสียงพูด แบบต่อเนื่องเข้าด้วยกัน คือ แบบจำลองโครงข่ายประสาทการเข้ารหัสคอนโวลูชันอัตโนมัติและ แบบจำลองโครงข่ายประสาทคอนโวลูชันแบบลึก และเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับอัลกอริทึมมาตรฐาน สองแบบ คือ แบบจำลองการหาค่าเหมาะสมที่สุดเชิงการจัดและแบบจำลองมาร์คอฟซ่อนเร้น ในการ ประมาณการใช้พลังงานของเครื่องใช้ไฟฟ้า

2. วัตถุประสงค์

- 1. เพื่อประยุกต์ใช้แบบจำลองโครงข่ายประสาท ในข้อมูลการตรวจสอบการใช้พลังงานของ เครื่องใช้ไฟฟ้าแบบไม่รบกวน (NILM)
- 2. เพื่อตรวจสอบความผิดพลาดหรือความผิดปกติของเครื่องใช้ไฟฟ้า
- 3. เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมผู้ใช้ไฟฟ้าต่อการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า

3. ขอบเขตของการวิจัย

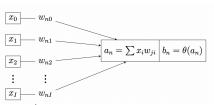
เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการตรวจสอบการใช้พลังงานของเครื่องใช้ไฟฟ้าแบบไม่รบกวน แบบจำลองการหาค่าเหมาะสมที่สุดเชิงการจัด แบบจำลองมาร์คอฟซ่อนเร้น แบบจำลองโครงข่าย ประสาทการเข้ารหัสคอนโวลูชันอัตโนมัติและแบบจำลองโครงข่ายประสาทคอนโวลูชันแบบลึก โดยทำ การทดสอบกับชุดข้อมูลสาธารณะ UK-Dale โดยเป็นข้อมูลการใช้ไฟฟ้าของกาต้มน้ำ, เครื่องล้างจาน, ตู้เย็น, ไมโครเวฟ, เครื่องซักผ้า จากบ้านทั้ง 5 หลังช่วงระยะเวลาปี ค.ศ. 2011 ถึง 2015 โดยเป็นข้อมูล สุ่มตัวอย่างทุก ๆ 1 วินาที

4. วิธีการทดลอง

4.1 ทฤษฎีที่ประยุกต์ใช้

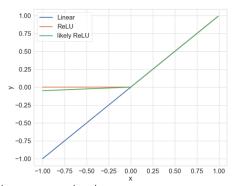
Neural Network มีลักษณะการทำงานแบบ การทำกราฟมีทิศทางโดยกำหนดแต่ละจุดยอดเป็น เซลล์ประสาทเทียมและเส้นเชื่อมเป็นการส่งข้อมูลไปยังเซลล์ประสาทเทียมในชั้นอื่น ๆ โดยปกติเซลล์ ประสาทจะถูกจัดเรียงเป็นชั้น ๆ เซลล์ประสาทแต่ละเซลล์ในชั้น ใ จะเชื่อมต่อกับเซลล์ประสาททุกเซลล์ใน ชั้นถัดไป l + 1 และแต่ละการเชื่อมต่อคือตัวถ่วงน้ำหนัก แบบจำลองโครงข่ายประสาทมีชั้นที่เป็นชั้นรับ ข้อมูลเข้าและ ชั้นส่งข้อมูลออก ชั้นที่อยู่ระหว่างทั้งสองชั้นนั้นจะถูกเรียกว่า ชั้นซ่อน การเรียนรู้เกิดจาก การปรับเปลี่ยนน้ำหนักของตัวถ่วงน้ำหนักเหล่านี้โดยจะเกิดขึ้นระหว่างการส่งย้อนกลับเซลล์ประสาท

เทียมแต่ละตัวจะคำนวณและผลรวมผลค่าอินพุตกับค่าถ่วงน้ำหนักและค่าอคติ (bias) และ ผ่าน ฟังก์ชัน กระตุ้น

รูปที่ 1 แบบจำลองเซลล์ประสาท

จากรูปที่ 1 เซลล์ประสาทที่รับอินพุต I เข้ามา ค่าของแต่ละอินพุตแสดงด้วยเวกเตอร์ x ค่าถ่วงน้ำหนัก การเชื่อมต่อ i ไปยังเซลล์ประสาท n แสดงด้วย w_{ih} แสดงด้วยเวกเตอร์ w ผลรวมค่าถ่วงน้ำหนักของ เซลล์ n สามารถเขียนได้ $\sum_{i=0tol}(x_iw_{in})$ หรือ a_n ผ่าน ฟังก์ชันกระตุ้น θ เพื่อให้ได้คำตอบ สุดท้ายของเซลล์ประสาท n เรียกว่า b_n

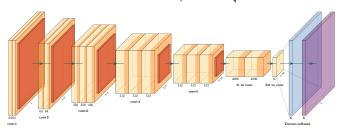

รูปที่ 2 แสดงค่าที่เปลี่ยนไปในแต่ละฟังก์ชันกระตุ้น

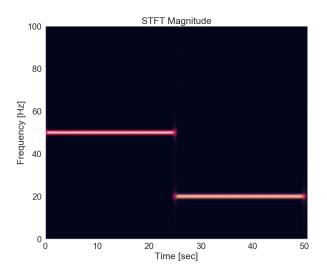
จากรูปที่ 2 ฟังก์ชันกระตุ้นที่ถูกใช้ เชิงเส้น $liner\theta(x)=x, ReLU\theta(x)=max(x,0),\ likelyReLU\theta(x)=max(x,0.01x)$ การใช้ฟังก์ชันกระตุ้นที่ไม่ เป็นเชินเส้นหลาย ๆ ชั้นต่อกันมีส่วนช่วยให้แบบจำลองโครงข่ายประสาททำงานได้ดียิ่งขึ้น

แนวคิดพื้นฐานของการส่งกลับให้ส่งไปด้านหน้าก่อนจากนั้น ทำการคำนวณค่าคลาดเคลื่อนเทียบ เป้าหมาย(ค่าเฉลี่ยผลต่างกำลังสอง mean squared error (MSE)) จากนั้นปรับเปลี่ยนตัวถ่วงน้ำหนัก ตามทิศทางที่ควรเป็นเพื่อลดค่าคลาดเคลื่อน การปรับเปลี่ยนค่าตัวถ่วงน้ำหนักโดยใช้ อัลกอลิทึมลดตาม ความชันคำนวณค่าความชันค่าคลาดเคลื่อนของแต่ละเซลล์ในแต่ละชั้นจากนั้นปรับค่าตัวถ่วงน้ำหนักไป ตามความชันและ พารามิเตอร์ อัตราการเรียนรู้

แนวคิดการพิจารณาข้อมูลเข้าเฉพาะส่วนเล็ก ๆ การสนใจคุณลักษณะเฉพาะส่วนเล็ก ๆ รวมถึง การทับซ้อนกันของส่วนข้อมูลย่อยในข้อมูลเข้า แทนที่การพิจารณาข้อมูลทั้งหมด การประยุกต์มาใช้กับ งานอนุกรมเวลาจะเป็นการสนใจเฉพาะส่วนเวลาเล็ก ๆ ของอินพุต แทนที่จะสนใจทั้งช่วงเวลา

รูปที่ 3 ตัวอย่างแบบจำลองโครงข่ายประสาทคอนโวลูชันแบบลึก แนวคิดการแบ่งส่วนเวลาออกเป็นหลายๆ ส่วนโดยแต่ละส่วนจะมีส่วนทับซ้อนกับส่วนถัดไป จากนั้นทำการหาความถี่ของข้อมูลช่วงนั้น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา โดยที่ผลลัพธ์ที่ได้จากการ แปลง ฟูเรียช่วงเวลาสั้นจะเปลี่ยนข้อมูลจากข้อมูลจากหนึ่งมิติ ไปเป็นข้อมูลสองมิติ

รูปที่ 4 ตัวอย่างการแปลงฟูเรียช่วงเวลาสั้น (ซ้าย) ตัวอย่างสัญญาณสองช่วงความถี่ (ขวา) **4.2 ข้อมูล**

เนื่องจากข้อมูลมีอัตราส่วนตัวอย่างต่อเวลาไม่เท่ากัน (1 วินาที ถึง 6 วินาที) แต่แบบจำลอง ต้องการข้อมูลที่มีช่วงเวลาที่เท่ากันและสม่ำเสมอ ทำให้จำเป็นต้องเปลี่ยนอัตราส่วนตัวอย่างต่อเวลาเป็น ทุก ๆ 10 วินาที โดยให้ค่าการใช้พลังงานที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยของข้อมูลตัวอย่าง พลังงานทั้งหมดในช่วงเวลา นั้น ๆ จากนั้นเปลี่ยนช่วงเวลาที่ไม่พบข้อมูลให้เป็นศูนย์ เมื่อข้อมูลครบทุกช่วงและมีอัตราตัวอย่างที่คงที่ แล้วทำการตัดแบ่งข้อมูลทุก ๆ 8,640 (8,640 ตัวอย่างคูณ 10 วินาทีเท่ากับ 86,400 วินาที หรือเท่ากับ 1 วัน) ตัวอย่างออกจากกันเพื่อให้ช่วงข้อมูลเข้าแบบจำลองมีความคงที่

แบ่งข้อมูลเป็นสองชุด โดยข้อมูลชุดแรกเป็นข้อมูลสำหรับฝึกสอน (ระยะเวลา 2 ปี หรือ 730 วัน) และ ข้อมูลชุดที่สองสำหรับทดสอบแบบจำลอง (ระยะเวลา 3 เดือน หรือ 90 วัน) ในกรณีแบบจำลองคอน โวลูชันหนึ่งมิติ สามารถใช้ข้อมูลได้เลย แต่ถ้าเป็นแบบจำลองคอนโวลูชันสองมิติจำเป็นจะต้องแปลงฟูเรีย ช่วงเวลาสั้น

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลไปป้อนให้แบบจำลองเรียนรู้

การเข้ารหัสอัตโนมัติ autoencoder (AEs) เป็นเครือข่ายที่พยามสร้างอินพุตใหม่ โดยการ เข้ารหัสอัตโนมัติจะพยามสร้างอินพุตใหม่ (พื้นที่ช่อนเร้นหรือ ชั้นรหัส) จากอินพุตที่ป้อนเข้าไปจากนั้น ถอดรหัสอินพุตนั้น การสร้างพื้นที่ช่อนเร้นนั้นสามารถทำได้จากการทำให้เกิดคอขวดในชั้นใดชั้นหนึ่งของ เลเยอร์ในแบบจำลองโครงข่ายประสาท จึงทำให้พื้นที่ช่อนเร้นมีขนาดเล็กกว่าขนาดของอินพุตเดิม

การเข้ารหัสอัตโนมัติ นั้นอาจจะเทียบได้กับการทำ การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (PCA) แต่การ เข้ารหัสอัตโนมัตินั้นสามารถทำแบบไม่เชิงเส้นได้กำหนดให้ส่วนเข้ารหัสเป็น คอนโวลูชันนอลที่มีขนาด ฟิลเตอร์ลดลงและ จำนวนฟิลเตอร์เพิ่มขึ้น จนถึงชั้นพื้นที่ซ่อนเร้น ถัดมาส่วนถอดรหัสใช้ ดีคอนโวลูชัน นอลที่มีขนาดฟิลเตอร์เพิ่มขึ้นและ จำนวนฟิลเตอร์ลดลง

5. ประโยชน์ของการวิจัย

แบบจำลองโครงข่ายประสาทที่เหมาะสมสำหรับปัญหา NILM เข้าใจในพฤติกรรมการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าที่และพลังงานรวม ทราบแนวทางการปรับลดการใช้พลังงานไฟฟ้าของเครื่องใช้ไฟฟ้า

6. รายชื่อเอกสารอ้างอิง

- 1. G. W. Hart. Nonintrusive appliance load monitoring. Proceedings of the IEEE, 80(12):1870–1891, Dec. 1992. doi:10.1109/5.192069.
- 2. G. W. Hart. Prototype nonintrusive appliance load monitor. Technical report, MIT Energy Laboratory and Electric Power Research Institute, Sept. 1985.